

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 160
van **SUZY WOUTERS**
datum: 23 november 2020

aan **WOUTER BEKE**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Residentiële jeugdhulp - Evaluatie coronamaatregelen

Tijdens de coronacrisis zijn er heel wat kinderen en jongeren die in een residentiële voorziening verbleven terug naar huis gestuurd wanneer na een taxatie bleek dat dat veilig genoeg was. Om de weggevallen hulpverlening te compenseren werd er wel een digitaal aanbod ontwikkeld. Aangezien een digitaal aanbod echter niet hetzelfde is, is een evaluatie dan ook cruciaal.

1. Is er momenteel al een evaluatie voorhanden met betrekking tot het feit dat er kinderen naar huis gegaan zijn? Zo ja, wat waren dan de conclusies? Zo niet, wanneer zal die evaluatie beschikbaar zijn?
2. Kan de minister meedelen hoeveel jongeren tijdens de coronacrisis naar huis zijn gegaan? Graag een opsplitsing per voorziening.
3. Zijn alle jongeren die tijdens de coronacrisis naar huis zijn gegaan momenteel terug in de residentiële voorziening? Zo niet, hoeveel jongeren zijn thuis gebleven? Welke procedure werd er gevolgd om te beslissen of de jongere al dan niet terugkeerde naar de voorziening?
4. Is het digitale aanbod voor hulpverlening dat in deze periode gerealiseerd werd al geëvalueerd? Zo niet, wanneer zal deze evaluatie dan wel beschikbaar zijn?

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 23 november 2020

van **SUZY WOUTERS**

1. De vaststelling dat heel wat kinderen naar aanleiding van coronamaatregelen naar huis gegaan zijn ondanks indicatie 'verblijf', was een kans om te leren uit deze bijzondere periode en dit te verbreden naar alle toekomstige trajecten waar uithuisplaatsing in beeld komt.

In oktober-november 2020 werden focusgroepen georganiseerd in de 5 verschillende regio's. Organisaties/actoren uit de jeugdhulp namen hier aan deel en in sommige regio's was ook vertegenwoordiging uit cliëntorganisaties en ouderparticipatie aanwezig. Momenteel wordt de vele input van de verschillende focusgroepen verwerkt en wordt de link gelegd met de verschillende initiatieven en projecten die verblijf onder lopen nemen.

De focusgroepen zijn een stap binnen dit ruimer traject.

Focus van dit traject:

- leren uit ervaringen van kinderen, jongeren, hun gezinnen én hunhulpverleners over wat (en niet) gewerkt heeft in deze crisistijd;
 - lessen trekken voor indicatiestellingen voor verblijf in de toekomst, voor het vormgeven van veiligheidsplannen in de context, maar ook voor innovatieve vormen van aanbod als alternatief voor residentiële zorg;
2. Om een zicht te krijgen op de schaalgrootte werd aan de organisaties die door Opgroeien erkend worden en aan de consultants van de ondersteuningscentra jeugdzorg (OCJ) en van de sociale diensten jeugdrechtsbank (SDJ) gevraagd om aan te geven hoeveel minderjarigen met een indicatie verblijf naar huis zijn teruggekeerd bij het begin van de coronamaatregelen. Het gaat dus niet om alle organisaties waar minderjarigen binnen de jeugdhulp kunnen verblijven (cfr. internaat en VAPH-voorzieningen). Dit is een momentopname (1 mei 2020), met als bedoeling een beeld van de grootteorde te krijgen. Deze bevraging leert ons dat iets meer dan 1 op de 5 minderjarigen die voor de crisis in een voorziening jeugdhulp geplaatst was tijdens de lockdown thuis verbleef.
 3. Daar is cijfermatig op dit moment geen zicht op. Uit de foto aangeleverd door de organisaties waren er op 1 mei een 300-tal jongeren terug naar de voorziening. Gezien de nood aan perspectief voor jongeren en hun gezin/netwerk evalueerden consultants samen met organisaties hoe de jongeren en hun context het thuis hebben ervaren in deze uitzonderlijke omstandigheden. Er werd nagegaan of ze zich veilig voelden ook wanneer de problemen of zorgen op de loer lagen en wat er precies nodig was om dit te doen slagen. Deze inschatting werd zo veel als mogelijk samen met alle betrokkenen gemaakt, dus ook met het gezin en het netwerk. Op basis daarvan werd samen beslist of het verblijf in de context mogelijk bestendig kon worden en wat daarvoor nodig was. Samen met het gezin en netwerk werd een plan opgemaakt waarin ook de noodzakelijke randvoorwaarden en afspraken beschreven worden. Indien nodig werd ook de jeugdrechter betrokken.
 4. De wijze waarop digitale begeleidingscontacten tijdens de coronacrisis ingezet werden en welke lessen we daaruit kunnen trekken, maakt deel uit van de globale

evaluatie die we nu met input vanuit de regio's aan het maken zijn. Anticiperend op deze evaluatie kunnen we nu al stellen dat er momenteel, in tegenstelling tot de periode maart-mei, voldoende beschermingsmateriaal beschikbaar is zodat face-to-facecontacten in alle fases van de pandemie mogelijk blijven indien ze noodzakelijk zijn. De digitale begeleidingscontacten zijn in dat opzicht niet langer een vervanging van, maar een aanvulling op de fysieke contacten.